

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3183/2022
31.01.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, сви из села ..., општина ... и ЂЂ из села ..., чији је пуномоћник Драшко Петров, адвокат из ..., против тужених Републике Србије, коју заступа Државни правобранилац, Одељење у Лесковцу и ЈП „Србијашуме“ Београд, Шумско газдинство „Врање“ из Врања, чији је пуномоћник Мирослав Нешић, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2173/20 од 09.09.2021. године, у седници већа одржаној дана 31.01.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2173/20 од 09.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2173/20 од 09.09.2021. године, укинута је пресуда Основног суда у Сурдулици П 1170/2018 од 26.02.2020. године у ставу првом и трећем изреке и пресуђено: одбијен је као неоснован тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се утврди према туженима да су тужиоци АА, ББ, ВВ, сви из села ... у висини од по 1/12 идеалног дела, а тужиоци ГГ, ДД, обојица из села ..., општина ... и ЂЂ из села ..., у висини од по 1/6 идеалног дела, сувласници кп ... мзв. „...“ по култури шума 4. класе, укупне површине 4 ха 50 ари 72 м² уписане у ЛН ... КО ... у мерама и границама датим у првом ставу у укупној површини од 1 ха 68 а 93 м², што су тужени дужни да признају и трпе да се на основу ове пресуде код СКН у Сурдулици изврши промена уписа права својине у наведеним деловима на име тужилаца; ставом другим изреке, обавезани су тужиоци да туженој Републици Србији на име трошкова парничног поступка исплате износ од 24.000,00 динара, а туженом ЈП „Србијашуме“ Београд, Шумско газдинство „Врање“ из Врања износ од 30.800,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до коначне исплате.

Против наведене пресуде донете, тужиоци су благовремено, преко пуномоћника, изјавили ревизију из свих законом прописаних разлога.

Тужени ЈП „Србијашуме“ Београд, Шумско газдинство „Врање“ из Врања дало је одговор на ревизију.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у смислу одредбе члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 3. Закона парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, ... 18/20) па је утврдио да ревизија тужилаца није основана.

У поступку доношња побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. У поступку пред другостепеним судом није дошло до пропуста у примени или до погрешне примене које од одредаба овог Закона, па нема ни повреде из члана 374. став 1. ЗПП на коју се ревизијом указује.

Према утврђеном чињеничном стању, на основу тапије број ... од 08.10.1924. године и исказа тужилаца, ЕЕ (одсељен у ...) био је власник непокретне имовине наведене у тапији. Он је свом пуномоћнику ЖЖ дозволио да се убаштини на његовом имању (наведеном у тапији) који је то учино и извршио пренос истог на своје име, а онда је ту имовину продао ЗЗ и ИИ (нечитко име у тапији) по 1/2. ЗЗ је имао синове ЈЈ и КК. Из решења Трећег општинског суда у Београду О бр. 2132/06 од 08.03.2007. године и допунског решења тог суда О бр. 2132/06 од 30.04.2007. године произилази да су тужиоци АА, ВВ и ББ наследници сада пок. ЈЈ, бившег из ..., а из решења Општинског суда у Сурдулици О бр. 181/83 од 08.08.1984. године произилази да наведени суд решењем од 24.05.1984. године за наследника са пок. ЛЛ, бившег из ..., огласио је ЈЈ и КК, а да је свој наследни удео на заоставштини КК уступио Општини Сурдулица. КП бр. ... КО ... није ушла у заоставштину која је расправљена наведеним решењима. ИИ је имао сина ЉЉ и ћерку ММ. Из допунског решења Општинског суда у Сурдулици О бр. 207/99 од 04.02.2000. године утврђено је да су за наследнике сада пок. ЉЉ оглашени овде тужиоци ДД, ГГ, ЂЂ и сада пок. НН, (супруга оставиоца) на заоставштини у коју није ушла предметна кп ... КО ... . Након смрти НН, исту су наследили тужиоци ВВ, ГГ и ЂЂ, а предметна кп ... КО ... није била предмет заоставштине. КП бр. ... по култури шума 4. класе, укупне површине 4 ха 50 ари и 72 м² уписана је у ЛН ... КО ... на Републику Србију као државна својина са правом коришћења ЈП „Србијашуме“ Београд. Приликом устројавања предметног катастра 1979. године, водила се као друштвена својина на ЈП „Србијашуме“. На основу уверења о кретању парцеле СКН Сурдулица бр. ...-.../...-... од 20.03.2017. године, упис на друготуженог је извршен без правног основа, а у архиви СКН Сурдулица недостају подаци по пописном катастру из 1954. године, пописне скице и списак парцела по блоковима, тако да није могуће извршити идентификацију парцеле. Према налазу вештака геометра, датом у предмету Основног суда у Сурдулици П 727/2013, део у коме је извршена сеча стабала је део под шумом који је припадао по фотоскицама од септембра 1973. године ЛЛ и ЉЉ са уделима од по 1/2, а овде тужиоци

уписани су на кп бр. ... и ... који се граниче са спорним простором и описане су мере и границе спорних простора на основу којих вештак закључује да се односе на кп ... . У допунском налазу од 21.01.2020. године вештак је навео да је имао у виду садржину наведене тапије и непокретност описану под бројем ..., али да не постоји могућност да се та ливада налазила на неком другом месту осим до имовине тада ЗЗ, да сагледавајући мере у тапији и садашње стање није у могућности да тачно прецизира положај парцеле – ливаде из тапије под бројем ..., за коју тужиоци тврде да одговара спорној катастарској парцели. На расправи пред другостепеним судом дана 09.09.2021. године, вештак се изјаснио да парцелу која је у приложеној тапији под бр. ..., није могао на терену да идентификује у тачним мерама и границама, али је исту просторно идентификовао и иста одговара положају који је дао на скици. Описани простор је положајно идентификовао имајући у виду и да је на терену целокупни простор био део под шумом која је посечена, а да преостали део кп ... представља утрину. Под тачком ... тапије, кп ... на мзв. „...“ по култури је ливада са буковом „одраслом гором“, а по ЛН бр. ... КО ... иста је по култури шума 4. класе површине 4 ха 50 ари и 72 м². У овој парници тужиоци траже утврђење права својине на делу КП ... у површини од 1 ха 68 а 93 м².

На основу утврђеног чињеничног стања, другостепени суд је правилно применио материјално право када је одбио тужбени захтев тужилаца, јер је закључио да кп ... КО ... није ушла у оставинску масу по наведеним наследним решењима, да тужбом нису обухваћени сви наследници – ЗЗ син КК, односно његови правни следбеници, као ни ИИ ћерка ММ, односно њени правни следбеници, због чега не постоји потпуна процесна заједница супарничара, јер нису обухваћена сва лица која су учесници материјално-правног односа.

Одредбом члана 205. став 1. тачка 1. Закона парничном поступку прописано је да више лица могу једном тужбом да туже односно да буду тужени (супарничари) ако су у погледу предмета спора у правној заједници или ако њихова права, односно обавезе проистичу из истог чињеничног и правног основа; чланом 210. истог Закона прописано је да ако по закону или због природе правног односа спор може да се реши само на једнак начин према свим супарничарима (јединствени супарничари) они се сматрају као једна парнична странка, тако да када поједини супарничари пропусте неку парничну радњу, дејство парничних радњи које су извршили други супарничари односе се и на оне који те радње нису предузели; чланом 211. ЗПП прописано је да нужно супарничарство постоји ако по закону или због природе правног односа тужбом морају да се обухвате сва лица која су учесници материјално-правног односа; ако сва лица из става 1. овог члана нису обухваћена тужбом као странке, суд ће да одбије тужбени захтев као неоснован; о нужном супарничарству суд води рачуна по службеној дужности.

По оцени Врховног суда, правилно је становиште другостепеног суда да је у конкретном случају реч о нужном супарничарству из члана 211. ЗПП, које постоји када по природи правног односа или по закону тужбом морају да се обухвате сва лица која су учесници материјално-правног односа. Како тужбом у овој правној ствари нису обухваћена сва ова лица као странке, то је тужбени захтев тужилаца правилно одбијен.

Ово из разлога што тужбом у овој правној ствари нису обухваћени као странке сада пок. 33 – КК, односно његови правни следбеници, ни кћи сада пок. ИИ – ММ, односно њени правни следбеници, који су учесници предметног материјално-правног односа на основу члана 11, 130, 143. став 1. Закона о наслеђивању („Службени гласник СРС“ број 52/74, 1/80) и члана 10, 212. и 219. Закона о наслеђивању („Службени гласник Републике Србије“ број 46/95) јер су као законски наследници сада пок. 33 и сада пок. ИИ по праву представљања јединствени нужни супарничари у овом парничном поступку по тужби за утврђење права власништва на предметној катастарској парцели. Осим наведеног, тужиоци ДД, ГГ и ЂЂ не поседују ни доказ да је њихов правни претходник ЉЉ наследио ИИ имовину, а ни тужиоци АА, ББ и ВВ нису пружили доказе да је ЛЛ и 33, односно ... једно исто лице.

Са изнетих разлога, неосновани су ревизијски наводи тужиоца о погрешно и непотпуно утврђеном чињеничном стању и погрешној примени материјалног права од стране другостепеног суда, због чега је ревизија тужилаца одбијена као неоснована.

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка донета на основу члана 165. став 2. ЗПП у вези са чланом 153. и 154. ЗПП.

Са изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у изреци пресуде.

**Председник већа-судија,
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић